

Sygn. akt III A Ua 8/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Barbara Staśkiewicz
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji S. K.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 18 marca 2011 r. sygn. akt VIII U 1195/10

uchyla zaskarżony wyrok w pkt II i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 24 czerwca 2010 r. i w tym zakresie sprawę przekazuje bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 marca 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu w punkcie I wyroku umorzył postępowanie z odwołania S. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 27 maja 2010 r. przyznającej wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r., a punktem II wyroku oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 24 czerwca 2010 r. przyznającej wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 15 lutego 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r. i ustalającej wysokość świadczenia.

Sąd ten ustalił, że S. K. w dniu 18 lutego 2010 r. złożył wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 27 maja 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2010 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, do dnia 30 kwietnia 2011 r.

Po otrzymaniu w/w decyzji wnioskodawca poinformował organ rentowy, iż pobierał zasiłek chorobowy do dnia 14 lutego 2010 r., który był wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż Wydział Zasiłków II Inspektorat ZUS we W. wypłacił wnioskodawcy zasiłek chorobowy za okres od 17 sierpnia 2009 r. do 14 lutego 2010 r. Organ rentowy zwrócił się do Powiatowego Urzędu Pracy we W. o udzielenie informacji w jakim okresie wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych, ponieważ z przedłożonego przez S. K. zaświadczenia z dnia 16 listopada 2009 r. wynikało, że pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 11 sierpnia 2009 r. do 14 listopada 2009 r., a ponadto za okres od 17 sierpnia 2009 r. do 14 lutego 2010 r. został również wypłacony zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia. Pismem z dnia 17 czerwca 2010 r. Powiatowy Urząd Pracy we W. poinformował, iż wnioskodawca od 3 sierpnia 2009 r. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna, w okresie od 11 sierpnia 2009 r. do 16 sierpnia 2009 r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 115,- zł, a z dniem 17 sierpnia 2009 r. S. K. utracił prawo do zasiłku oraz status osoby bezrobotnej z powodu nabycia prawa do zasiłku chorobowego.

Kolejną decyzją z dnia 24 czerwca 2010 r. organ rentowy uchylił decyzję z dnia 27 maja 2010 r. przyznając wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 15 lutego 2010 r., tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, do dnia 30 kwietnia 2011 r. Do ustalenia podstawy wymiaru renty ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia (do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie uzyskane w latach 1983 - 1987, 1989 - 1992, 1998 - 2008). Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 62,11%. Do ustalenia wysokości renty organ rentowy przedmiotową decyzją uwzględnił: 21 lat okresów składkowych (tj. 252 miesiące), 8 miesięcy okresów nieskładkowych oraz 3 lata i 4 miesiące okresów uzupełniających brakujących do pełnych 25 lat (tj. 40 miesięcy).

Decyzją z dnia 24 czerwca 2010 r. organ rentowy dokonał korekty stażu pracy oraz przeliczył podstawę wymiaru za lata 1992 i 2009. Decyzją tą doliczono okres zasiłku dla bezrobotnych od 11 sierpnia 2009 r. do 16 sierpnia 2009 r., jako okres składkowy, natomiast okres pobierania zasiłku chorobowego od 17 sierpnia 2009 r. do 14 lutego 2010 r. został doliczony do stażu pracy jako okres nieskładkowy. Ponadto, do podstawy wymiaru za 1992 r. przyjęto kwotę 12.633.800,- zł za okres od 1 stycznia 1992 r. do 13 października 1992 r. na podstawie potwierdzenia ubezpieczenia przez Wydział Ubezpieczeń i Składek z dnia 15 czerwca 2010 r. (za okres od 2 października 1992 r. do 13 października 1992 r. składki zostały umorzone). Do podstawy wymiaru za 2009 r. ZUS doliczył również kwotę otrzymanego zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 115,- zł.

Ponadto, do podstawy wymiaru za rok 1990 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił kwotę 13.498.500,- zł, tj. kwotę wskazaną przez pracodawcę (...) S.A. w W. - Oddział (...) w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 sierpnia 2003 r. Natomiast do podstawy wymiaru za 1999 r. przyjęto kwotę 6.825,- zł, tj. kwotę wskazaną przez Wydział Ubezpieczeń i Dochodów II Inspektorat ZUS we W. w potwierdzeniu ubezpieczenia pracowników i innych ubezpieczonych z dnia 8 kwietnia 2010 r.

Do podstawy wymiaru za 2009 r. przyjęta została kwota 9.047,- zł, na którą składa się kwota uzyskanego wynagrodzenia za okres zatrudnienia od 1 stycznia 2009 r. do 31 lipca 2009 r. w PPHU (...), tj. kwota 8.932,- zł oraz kwota zasiłku dla bezrobotnych za okres od 11 sierpnia 2009 r. do 16 sierpnia 2009 r., tj. 115,- zł. Do podstawy wymiaru za 2009 r. organ rentowy nie uwzględnił kwoty zasiłku chorobowego za okres od 17 sierpnia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r., tj. kwoty zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, ponieważ wnioskodawca po ustaniu zatrudnienia nie miał tytułu do ubezpieczenia społecznego w postaci umowy o pracę.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał za nieuzasadnione odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 24 czerwca 2010 r. Prawo do renty prawidłowo ustalone zostało od dnia 15 lutego 2010 r., ponieważ wnioskodawca do dnia 14 lutego 2010 r. pobierał zasiłek chorobowy. Tymczasem, z uwagi na treść

art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie kodeksu pracy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku. Wysokość świadczenia, jak wynika, została ustalona prawidłowo, w oparciu o najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Z uwagi na uchylenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji z dnia 27 maja 2010 r. decyzją z dnia 24 czerwca 2010 r. postępowanie dotyczące decyzji z dnia 27 maja 2010 r. uległo umorzeniu na podstawie art. 355 § 1 kpc.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył wnioskodawca, zarzucając naruszenie prawa procesowego przez błędne zastosowanie art. 219 kpc, co skutkuje nieważnością postępowania, naruszenie prawa materialnego - zasady równego traktowania wyrażonej w Konstytucji RP i ustawach wykonawczych. Podniósł, że winno zostać mu przyznane prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 sierpnia 2009 r. do dnia 14 lutego 2010 r., ponieważ spełniał warunki do przyznania prawa do tego świadczenia oraz, że przyznane świadczenie rentowe zostało ustalone w nieprawidłowej wysokości.

Wskazując na wymienione zarzuty S. K. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2010 r. oraz decyzji z dnia 24 czerwca 2010 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona częściowo. Trafny jest bowiem wyrok Sądu Okręgowego w punkcie I.

Decyzja z dnia 27 maja 2010 r. została uchylona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 24 czerwca 2010 r. Tym samym decyzja ta została wyeliminowana z obrotu prawnego, co istotnie stanowiło podstawę do umorzenia postępowania dotyczącego odwołania od decyzji z dnia 27 maja 2010 r. na podstawie art. 355 § 1 kpc.

Trafnie natomiast kwestionuje wnioskodawca wyrok Sądu Okręgowego w punkcie II.

W myśl art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Zgodnie z ust. 2 powołanego przepisu, jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów kodeksu pracy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia.

Decyzją z dnia 24 czerwca 2010 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 15 lutego 2010 r., tj. od dnia następnego po ustaniu zasiłku chorobowego, przysługującego w okresie od 17 sierpnia 2009 r. do 14 lutego 2010 r.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego decyzja ta nie może zostać uznana za prawidłową. Jak wynika z akt sprawy organ rentowy kwestionuje prawo wnioskodawcy do zasiłku chorobowego za wymieniony okres z uwagi na ustanie, z dniem 31 lipca 2009 r. tytułu ubezpieczenia. Decyzją z dnia 7 marca 2011 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego od dnia 17 sierpnia 2009 r. do dnia 14 lutego 2010 r. (k. 43).

Wnioskodawca przedłożył do akt sprawy – przed jej rozstrzygnięciem – decyzję ZUS-u z dnia 7.III. 2011 r. na podstawie, której odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 17.VIII. 2009 r. do 14.II. 2010 r. Sąd Okręgowy w ogóle do tej decyzji się nie odniósł, a zmienia ona sytuację wnioskodawcy w zakresie oceny uprawnień do renty od wcześniejszej daty. Jeżeli bowiem wnioskodawcy w okresie od 1 do 14 lutego 2010 r. nie przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego, należało rozważyć uprawnienia wnioskodawcy do renty z tytułu niezdolności do pracy, stosownie do złożonego wniosku od 1 dnia miesiąca, tj. 1.II. 2010 r.

Na obecnym etapie postępowania nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, czy wnioskodawcy w okresie od 1 do 14 lutego 2010 r. przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego czy renty, a tym samym, od jakiej daty może zostać wnioskodawcy przyznana renta z tytułu niezdolności do pracy. Stanowi to podstawę do uchylenia zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego i przekazania sprawy do rozpoznania wprost organowi rentowemu na mocy art. 477¹⁴ kpc.

Uchylenie wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania czyni bezprzedmiotowymi rozważania w kwestii prawidłowości ustalenia wysokości przysługującego wnioskodawcy świadczenia rentowego. Zawarte jednak w apelacji zarzuty wnioskodawcy w tym zakresie organ rentowy winien wziąć pod uwagę rozpoznając zgłoszony przez S. K. wniosek o rentę.

Rozpoznając sprawę ponownie organ rentowy winien ustalić, czy wnioskodawca za okres od 1 do 14 lutego 2010 r. był uprawniony do zasiłku chorobowego czy też do renty i przyznać wnioskodawcy odpowiednie świadczenie, w stosowniej wysokości za sporny okres od 1.II. 2010 r. do 14.II. 2010 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.